

עבודות וסיכומים

על פרק

אלו מציאות

נערך ע"י ישראל יצחק הלוי איצקוביץ
הזכות לצלם נתונה רק למטרות חינוך ולא
למטרות רווח

052-7635514

עבודה על ביאורי מילים - דף כ"א.

תלמיד יקר וחשוב - מאן קו מכל תמונא זרזי עא

חרבה

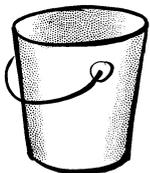
בגלל

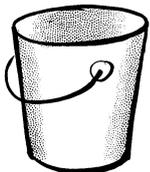
שאל

רימונים

מפני

שתי קב

מפקיר אותם

תמרים

בעי

נפיש

כיוון

קביים

משום

תמרי

רימוני

מפקיר להו

עבודה על ביאורי מילים – דף בא.

תלמיד יקר וחשוב – מאן זו מכל תמוך לרלי עא

פחות

היכי דמי

בשעת אסיפת
התבואה

טובא

הרבה מאמץ

בציר

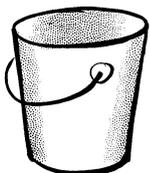
איך מדובר

במכונשתא דבי
דרי

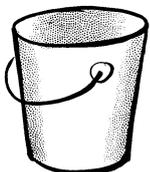
לוקח

דנפיש טירחיהו

יותר

אינש

מגיע

אתי

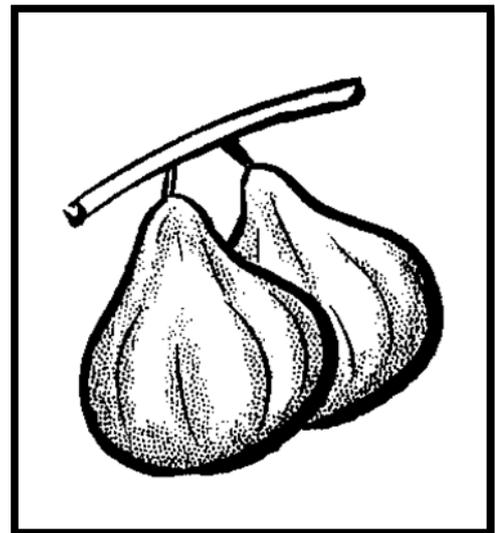
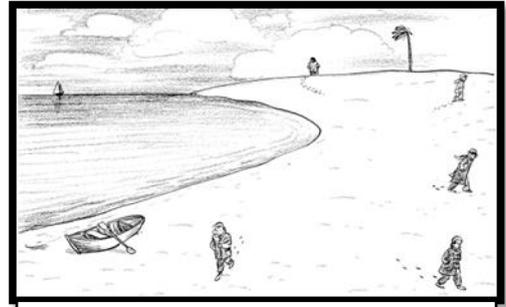
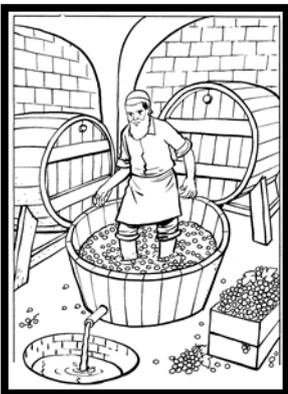
אדם

שקול

הגמרא

בעא מיניה רב ביבי מרב נחמן מקום הוי סימן או לא הוי סימן אמר ליה תניתוה מצא חביות של יין ושל שמן ושל תבואה ושל גרוגרות ושל זיתים הרי אלו שלו ואי ס"ד דמקום הוי סימן לכוזז מקום אמר רב זביד הכא במאי עסקינן ברקתא דנהרא אמר רב מרי מאי טעמא אמרו רבנן רקתא דנהרא לא הוי סימן דאמרינן ליה כי היכי דאתרמי לדידך אתרמי נמי לחברך איכא דאמרי אמר רב מרי מאי טעמא אמרו רבנן מקום לא הוי סימן דאמרינן ליה כי היכי דאתרמי לדידך האי מקום אתרמי נמי לחברך האי מקום ההוא גברא דאשכח כופרא כי מעצרתא אתא לקמיה דרב א"ל זיל שקול לנפשך חזייה דהוה קא מהסם א"ל זיל פלוג ליה לחייא ברי מיניה לימא קא סבר רב מקום לא הוי סימן א"ר אבא משום יאוש בעלים נגעו בה דהוא דקדחי ביה חלפי:

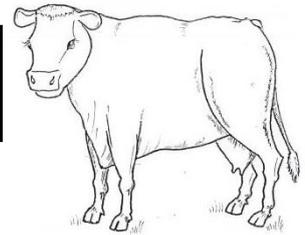

תלמיד יקר - עזור לפרה להגיע לרפת

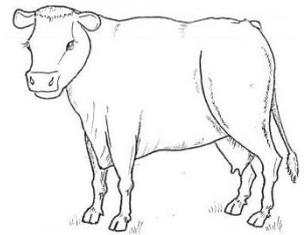
בקשר

להוי

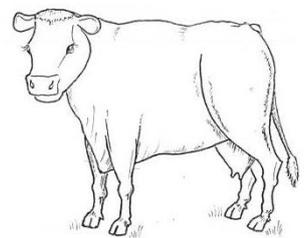
שיהיה

דשוין

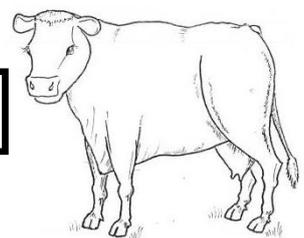
של צידים

בקטרא

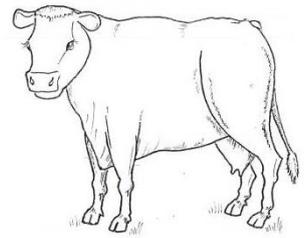
ששויים

גיסטרוון

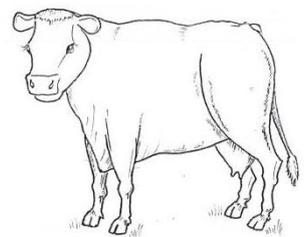
עופרת

דציידא

חתיכות

אבר

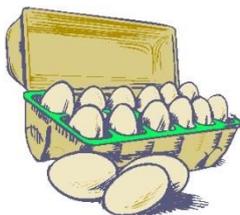
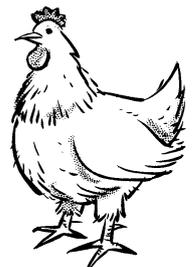
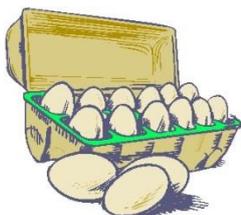
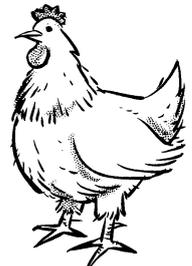
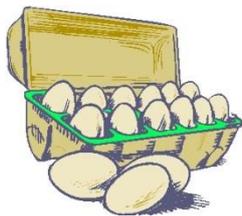
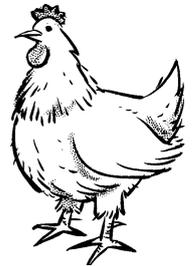
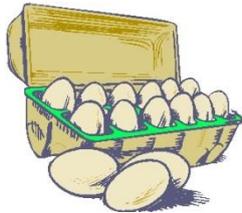
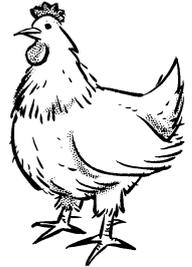
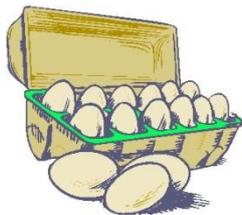
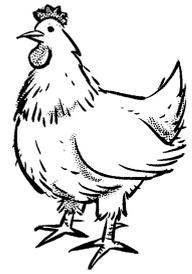
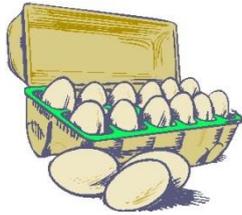

תלמיד יקר כתוב ליד כל מילה את האות לפי הביאור שלה

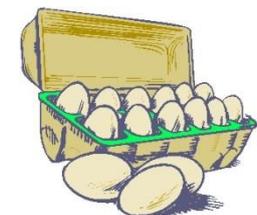
לך	ע		ברקתא
כמוז	ג		דנהרא
נמצא	ת		כי חיכי
זפת	ו		לדידך
תקה	3		איתרמי
מגמגם בדבר	א		כופרא
שפת חנהר	י		בי מעצרתא
עשבים	א		שקיל
תחלק	ת		מחסם
מקום שסוחטים יין	א		פלוג
שאין	י		קדחי ביה
איש	י		חלפי
גדל בו	א		דלית
			גברא

מה יצא?

תלמיד יקר - עזור לתרגולת להגיע לביצה

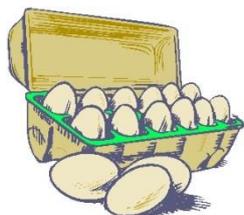
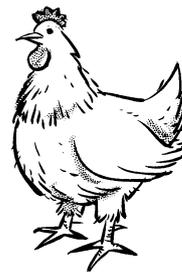

תלמיד יקר - עזור לתרגולת להגיע לביצה

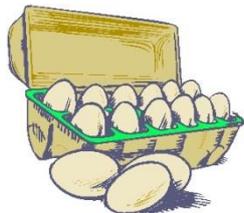
סגור במכסה

ברשום

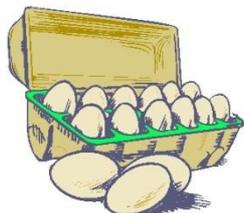
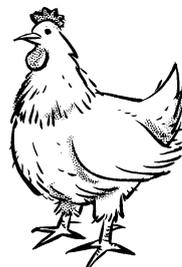
בחיתוך

מחתיך

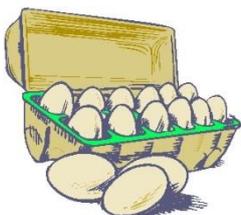
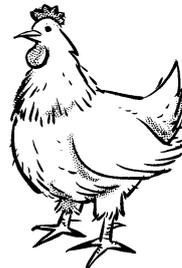
סגור בטיט

אתלתא

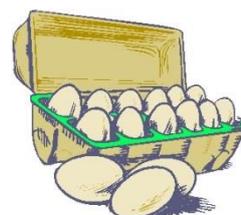
חורתך

מציק

שלושה

דיקא

מדויק

בפסקא

תלמיד חכם אמיתי - באר והסבר את הגמרא

בעו מיניה מרב ששת - מי אמר

מניין Se מה

הוי סימון או לא הוי סימון ואם הוא סימן מה זה מועיל

אמר להו רב ששת אמר הוא אמר

תניתוה איפה

מצא כלי כסף וכלי נחושת גסטרוון של אבר וכל כלי מתכות

הרי זה על מי נאמר האכה לו

לא יחזיר אמר

עד שיתן מי יתן

אות מה זה

או עד שיכווין מה הפירוש "יכוון"

משקלותיו Se מה

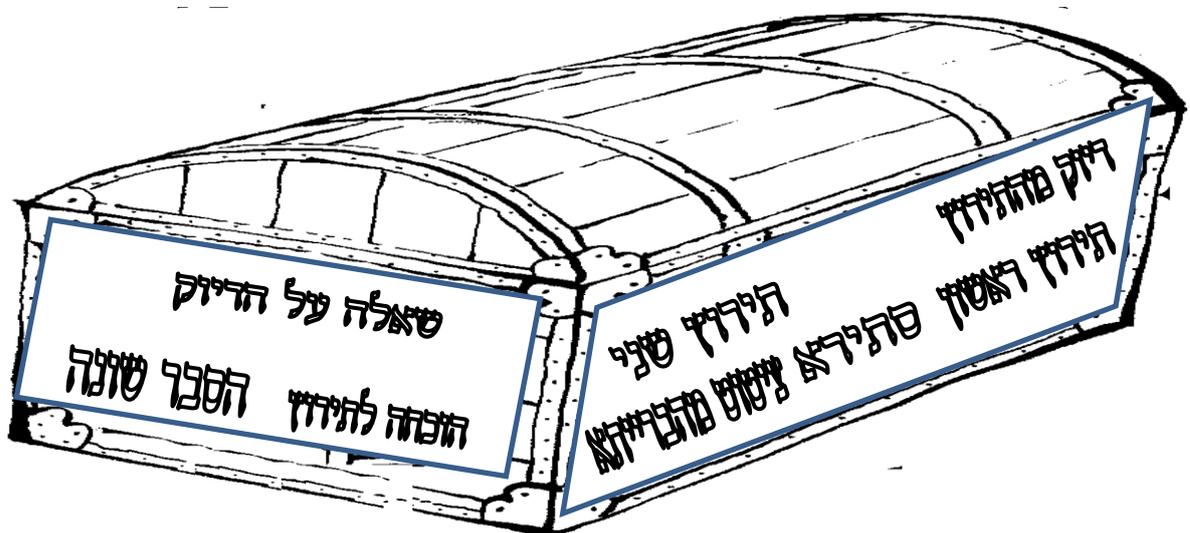
ומדמשקל הוי סימון מהיכן אנו רואים

מדה ומניין נמי הוי סימון איך ההוכחה

תלמיד יקר חכם ונבון - תן כותרת לכל קטע גמרא - הכותרות נמצאים במחסן המילים

	אמר מר חביות של יין ושל שמן ושל תבואה ושל גרוגרות ושל זיתים הרי אלו שלו
	והא תנן כרי יין וכרי שמן חייב להכריז
	א"ר זירא אמר רב מתניתין ברשום
	מכלל דברייתא בפתוח
	אי בפתוח אבידה מדעת היא
	אמר רב הושעיא במציף
	אבוי אמר אפילו תימא אידי ואידי ברשום ולא קשיא כאן קודם שנפתחו האוצרות כאן לאחר שנפתחו האוצרות
	כי הא דרב יעקב בר אבא אשנח חביתא דחמרא לאחר שנפתחו האוצרות אתא לקמיה דאבוי א"ל זיל שקול לנפשך

שאלו הגמרא – מקום הוא סימן או לאו הוא סימן

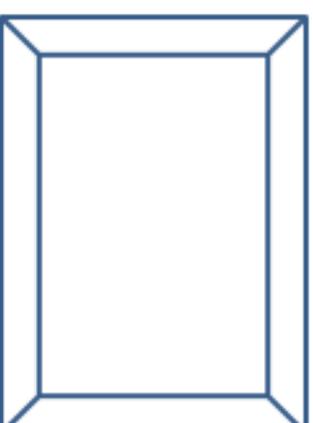
ההוא

ההוא

ההוא

ההוא

דף כג.

משנה

ברייתא

קשה

תירוצו
של רב

מדובר ב_____

ולכך_____

מדובר ב_____

ולכך_____

הגמרא הבינה

ולכך הקשו

והגמרא מתרצת

בשניהם מדובר ב

תירוצו של
אביי

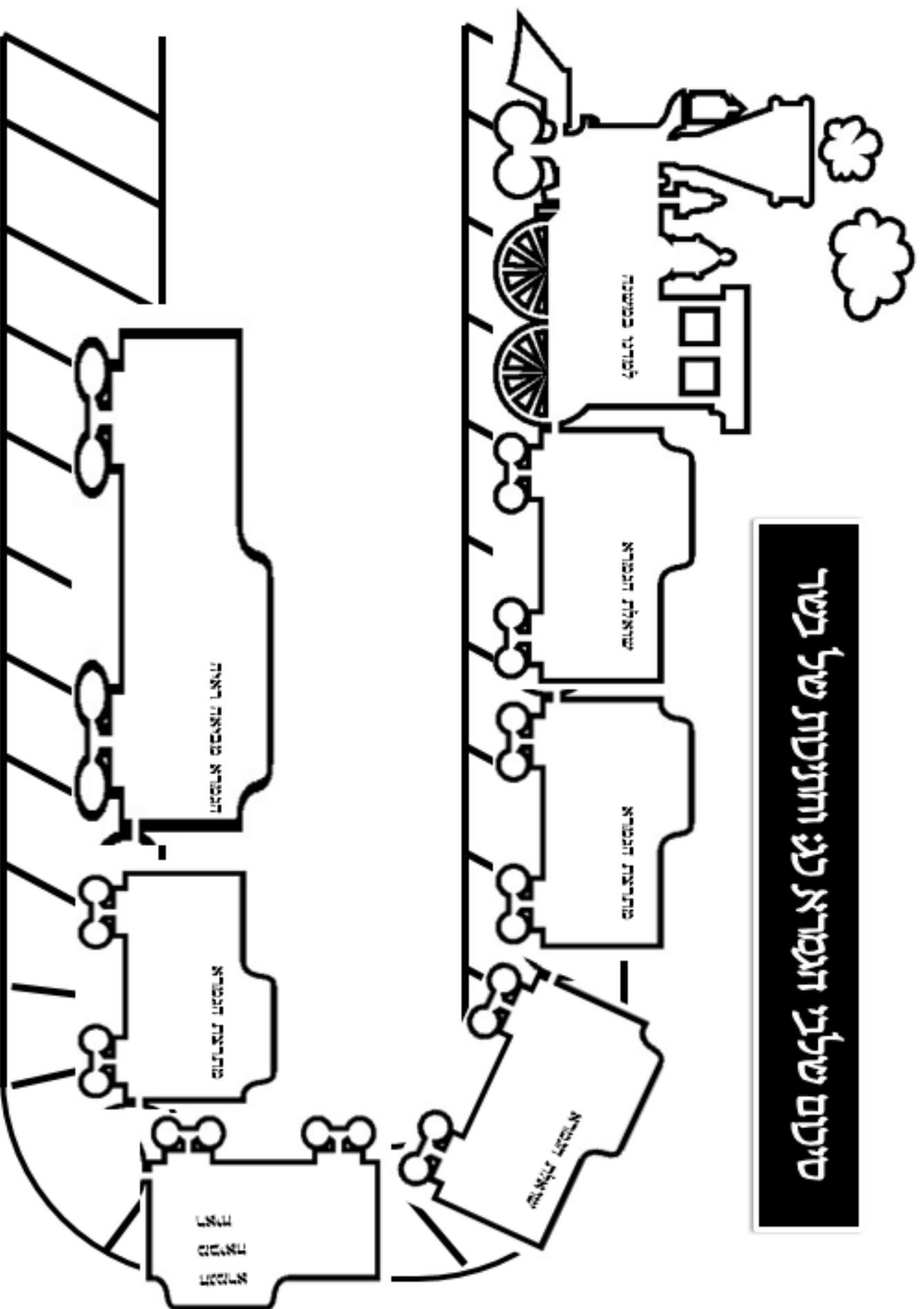
מדובר ב_____

ולכך_____

מדובר ב_____

ולכך_____

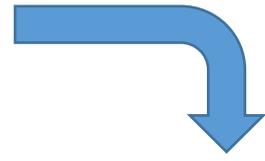
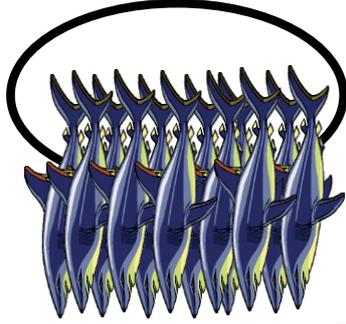
סיכום שלבי הגמרא לנו וחתימת של בשך

ומחרוזת של דגים

קושיא נ'

קושיא א'

התירוק:

התירוק:

ציטוט דברי המשנה צבעתי בצבע:

שאלה צבעתי בצבע

תשובה צבעתי בצבע

ומחרוזות של דגים: אמאי להוי ⁶ קשר סימן בקטרא דציידא דכולי עלמא הכי מקטרי ולהוי מנין סימן במנינא דשוין בעו מיניה מרב ששת ⁷ [מנין] הוי סימן או לא הוי סימן אמר להו רב ששת תניתוה מצא ואכלי כסף וכלי נחושת גסטרון של אבר וכל כלי מתכות הרי זה לא יחזיר עד שיתן אות או עד שיכוין משקלותיו ⁸ ומדמשקל הוי סימן ⁹ מדה ¹⁰ ומנין נמי הוי סימן:

דעת רבי שמעון בן אלעזר
 המוצא במקום שהרבים מצוים שם הרי אלו שלו

איבעיא להו

היכן אמר רשב"א שהרי אלו שלו

צד ב'

צד א'

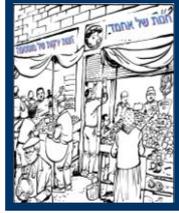
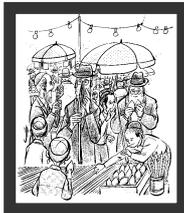
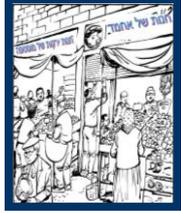

רוב ישראל

רוב גוים

רוב ישראל

רוב גוים

--	--

--	--

את"ל

צד ב'

איבעיא להו

צד א'

--

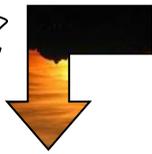
--

את"ל

איבעיא ג'

ב' צד

צד

מתני חכמים חולקים

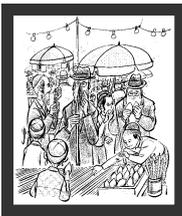
א' צד

צד

הם חולקים _____

הם חולקים _____

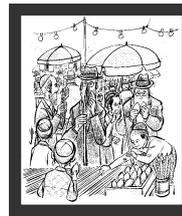
רוב ישראל

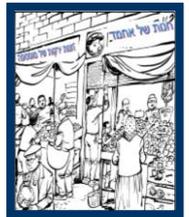
רוב גוים

רוב ישראל

רוב גוים

Blank box for notes on the left side of the first section.

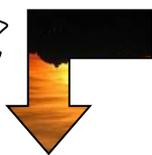
Blank box for notes on the right side of the first section.

את"ל

איבעיא ד'

ב' צד

צד

כמו מי ההלכה

א' צד

צד

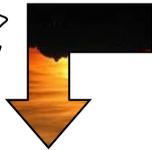
Blank box for notes on the left side of the second section.

Blank box for notes on the right side of the second section.

את"ל

איבעיא ה'

צד ב'

מתני ההלכה כמוהו

צד א'

ההלכה כמותו
 _____ ב'
 ולכך ההלכה

ההלכה כמותו
 _____ ב'
 ולכך ההלכה

רוב ישראל

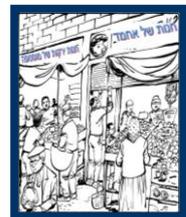
רוב גוים

רוב ישראל

רוב גוים

--	--

--	--

כד ע"א

תלמיד חכם אמיתי! באר את דברי הגמרא בטיב טעם ודעת!!

תניא מודה ר"ש בן אלעזר בכלים חדשים ששבעתן העין שחייב להכריז
אמה? ואי?

ואלו הן כלים חדשים שלא שבעתן העין שאינו חייב להכריז כגון בדי
מחטיף וצינוריות ומחרוזות של קרדומות אמה את אלו הוא אינו חייב להכריז?

כל אלו שאמרו אימתי מותרים בזמן שמצאן אחד אחד אבל מצאן שנים
שנים חייב להכריז אמה?

מאי בדי שוכי אה הפירוש?

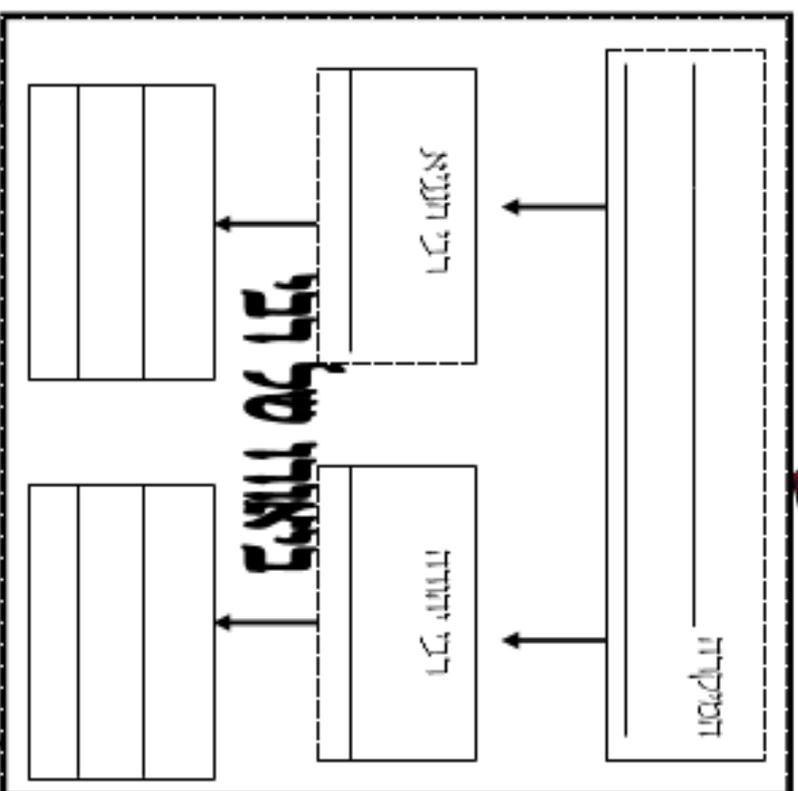
ואמאי קרו ליה בדי אה השאלה?

דבר דתלו ביה מידי בד קרו ליה אה תירוץ?

כי ההוא דתנן התם עלה אחד בכד אחד אה הפירוש 232 האשנה 200?

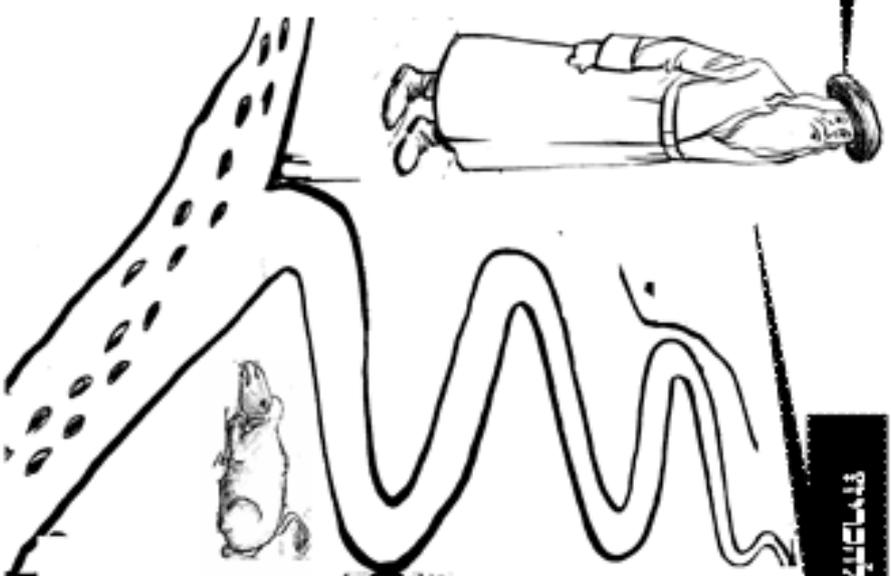
אה ה'210 ראה האשנה 201?

דגם תבנית מותרת באפיקיזו

ולל:

דגם את דגם לתפוח

לשאר

קדושתו דחיקתו

בית דוד קניין

תלמידי יבני ונגבן – הסגמ את ספצ'יא וטריא באצסת סו כב יתוצת סתף אמרי ארי שמאין

ספצ'יא ב

ספצ'יא ב

ספצ'יא ז

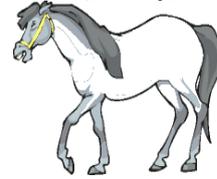

תלמיד יקר ונגון - עזור לסוס להגיע לדלי - צבע את המילה והביאור באותה צבע

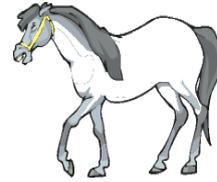
יש אנמרים

לקמיה

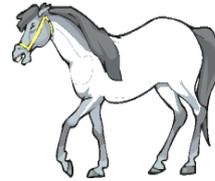
סל

פרגיות

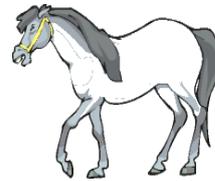
שנשאך

קיבורא

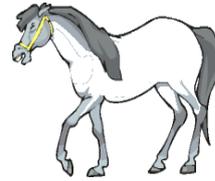
לפני

אולויי

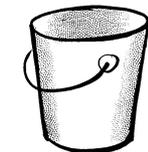
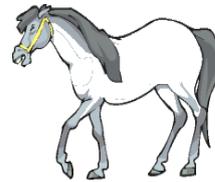
חלקן

ואמרי ליה

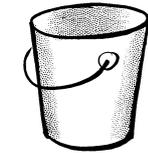
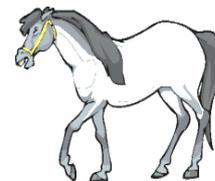
גוזלות

צנא

שפה

דאשתיר

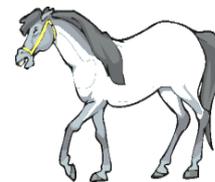
צידי דגים

אפיה

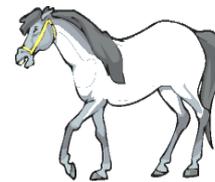
פתח

מידי

פקעת של חוטים

אוננין

ביים דוד בר עיב

תאריך יציאתו - השלמת הפקודתו ופיקודתו של רב'תו

מה דוד המעיד?

מה פסק דין

שיפוט

Blank lines for writing a response.

Blank lines for writing a response.

שיפוט

Blank lines for writing a response.

תלמיד יקר ונבון – באר את שלבי הגמרא

מזאי טעמא מה

דאמרינן הני את מה

אינש אצנעינהו ואי שקיל להו מי

לית להו למרייהו סימנא בגווייהו הלכך לשבקינהו את מי

עד דאתי מרייהו ושקיל להו

ואמאי מצו מה?

ליהוי קשר סימנא ואי

אמר רבי אבא בר זבדא אמר רב במקושרין בכנפיהן דכולי עלמא הכי מקטרי להו וזנ

וליהוי מקום סימון ואי

אמר רב עוקבא בר חמא במדדין ומה מתוך?

אי במדדין מעלמא אתו ומותרין אמה?

הספק

צד ב'

צד א'

ואיכא למימר אינש אצנעינהו

ואנן יהיה הדין

מדוע

איכא למימר מעלמא אתו

ואנן יהיה הדין

מדוע

ותוה ליה ספק הינוח מה הפ'יה?

ואמר רבי אבא בר זבדא אמר רב כל ספק הינוח לכתחילה לא יטול ואם נטל לא יחזיר.

כל העולם	דכולי עלמא	דאמרינן
אענעיהו	אתו	הני אינש
סימנא	כי אנחנו אומרים	לבעל הבית
איש זה	הגיעו	קושרים
החביא אותו	ומזלגות	מקטרי
ויטלם	סימן	בגווייהו
ושקיל	והמניק	למרייהו
לומר	למימר	לשבקינהו
בהם	שיניח אותם	

תלמיד יקר ונבון - גזור והדבק את ניאור הגמרא במקום המתאים

	מאי טעמא
	דאמרינן הני אינש אצנעינהו ואי שקיל להו לית להו למרייהו סימנא בגווייהו הלכך לשבקינהו עד דאתי מרייהו ושקיל להו
	ואמאי ליהוי קשר סימנא
	אמר רבי אבא בר זבדא אמר רב במקושרין בכנפיהן דבולי עלמא הכי מקטרי להו
	ולחוי מקום סימן
	אמר רב עוקבא בר חמא במודדין
	אי במודדין מעלמא אתו ומותרין
	איכא למימר מעלמא אתו ואיכא למימר אינש אצנעינהו
	וחוה ליה ספק הינוח ואמר רבי אבא בר זבדא אמר רב כל ספק הינוח לכתחילה לא יטול ואם נטל לא יחזיר:

לכך לא יקח - כי אתר
כך לא יהיה לבעלים
סימן בגוזלים הללו.

אדם התביא את
הגוזלות הללו, ואין לו
סימן בזה

מדוע כתוב במשנה לא
יגע, ולא הוכרע שיכת
ויכריז

שהמשנה מדובר בגוזלות
שמדדים ממקום למקום..

שהם גשורים בכנפיהם
וכך היא זרך העולם

מדוע לא יכריז - הרי יש
סימן במינה מקום הוא
מונה.

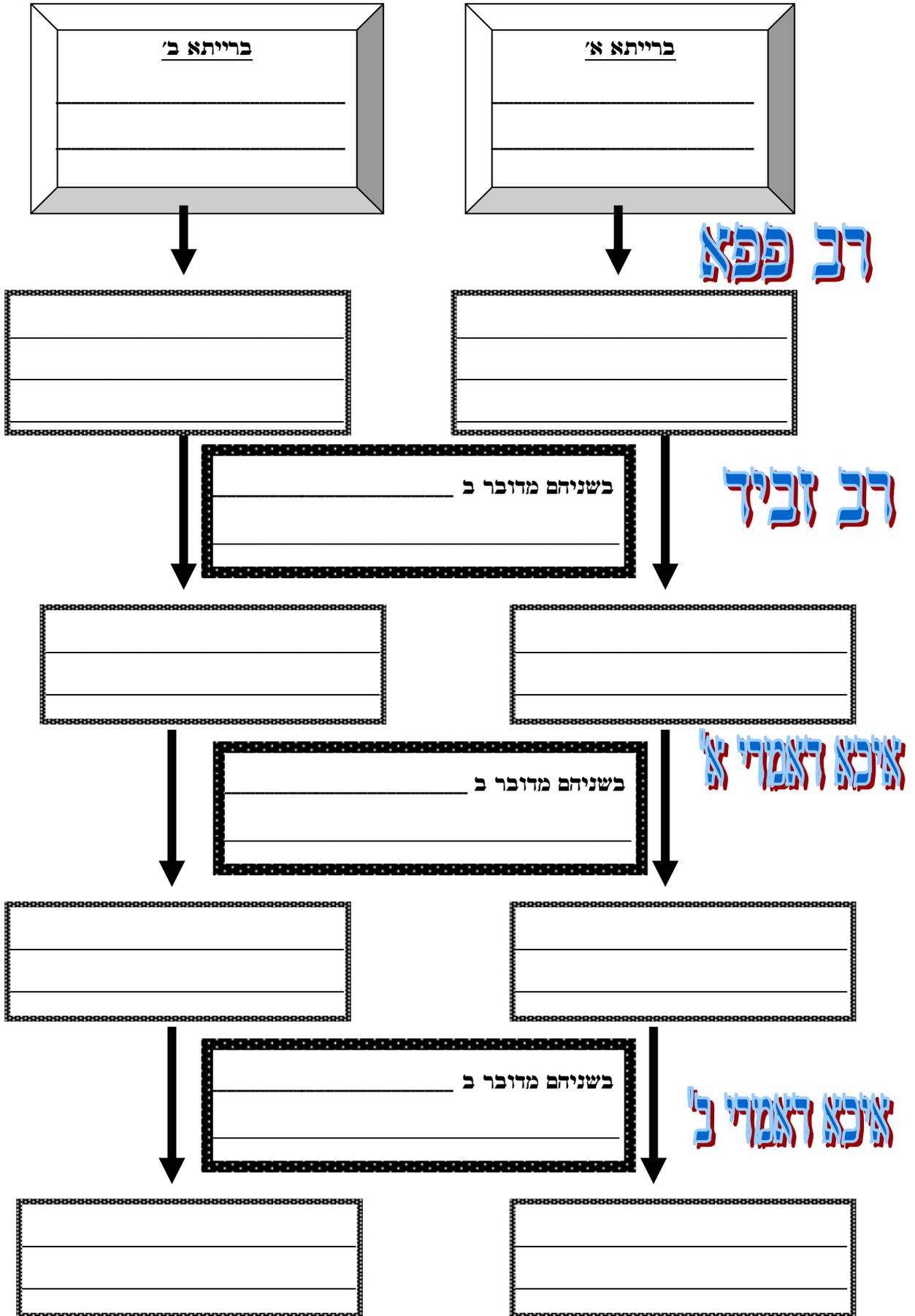
אפשר לומר שאדם
התביא אותו, ואפשר
לומר שהם באו מהעולם

מדוע לא יכריז - הרי יש
סימן מינה קצר הוא
קצר.

אם מדובר בגוזלות יש
לומר שבאו מהעולם
ומותרים

ולכך הוא ספק הינות -
ולכך אסור לו לקחת

סיכום שלבי הגמרא כה עמוד א'

א) מצא מזלג באשפה שאינה עשויה לפנות:

הדין	
הטעם	

ב) מצא מזלג באשפה שעשויה לפנות:

הדין	
הטעם	

ג) מצא קערה באשפה שאינה עשויה לפנות:

הדין	
הטעם	

ד) מצא קערה באשפה שעשויה לפנות:

הדין	
הטעם	

ה) מצא קערה באשפה שאינה עשויה לפנות ונמלך עליה לפנות:

הדין	
הטעם	

מאגר מילים

מאי טעמא דאמרינן הני _____ אצנעינהו _____ שקיל להו _____
להו _____ סימנא _____ הלכך לשבקינהו עד _____
מרייהו _____ להו ואמאי ליהוי _____ סימנא _____ רבי אבא
_____ זבדא אמר רב _____ בכנפיהן _____ עלמא הכי
_____ להו ולהוי _____ סימן אמר _____ עוקבא בר חמא
_____ אי במודדין _____ אתו ומותרין איכא למימר _____
אתו ואיכא _____ אינש אצנעינהו _____ ליה ספק _____
ואמר רבי אבא בר _____ אמר _____ כל ספק _____ לכתחילה
לא _____ ואם נוטל _____ יחזיר: _____ כלי באשפה לא
יגע בו _____ נוטל ומכריז: _____ מצא כלי _____ באשפה
_____ ומכריז שכן דרך אשפה _____ אמר רב זביד לא קשיא
הא בכובי וכסי הא _____ והמניק _____ וכסי לא יגע
בסכיני _____ נוטל _____ רב פפא אמר הא והא בכובי וכסי
ולא _____ כאן באשפה העשויה לפנות כאן באשפה _____
עשויה לפנות אשפה העשויה _____ אבידה מדעת _____ אלא
באשפה שאינה _____ לפנות _____ עליה _____ בשלמא לרב
_____ היינו דקתני _____ דרך אשפה לפנות אלא _____ זביד
מאי _____ דרך אשפה לפנות _____ דרך אשפה _____ לה כלים
קטנים:

מאי טעמא דאמרינן הני
אינש אצנעינהו (ג) ואי שקיל להו
ליח להו למרייהו סימנא בגווייהו הלכך
לשבקינהו עד דאתי מרייהו ושקיל להו ואמאי
ליהוי קשר סימנא אמר רבי אבא בר זבדא
אמר רב 'במקושרין בכנפיהן דכולי עלמא
הני מקטרי להו ולהי מקום סימן אמר רב
עוקבא בר חמא 'במדרין אי במדרין מעלמא
אתו ומותרין איכא למימר מעלמא אתו
ואיכא למימר אינש אצנעינהו והוה ליה
ספק הינוח 'ואמר רבי אבא בר זבדא אמר
רב 'כל ספק הינוח לכתחילה לא יטול ואם
נטל לא יהודי: מצא בלי באשפה מכוסה
לא יגע בו מגולה נוטל ומכריז: ורמינהו
מצא בלי פמון באשפה נוטל ומכריז שכן
דרך אשפה לפנות אמר רב זביד לא קשיא
'הא בכובי וכסי הא בסכיני והמניק בכובי
וכסי לא יגע בסכיני והמניק נוטל ומכריז רב
פפא אמר הא והא בכובי וכסי ולא קשיא
כאן באשפה העשויה לפנות כאן באשפה
שאינה עשויה לפנות אשפה העשויה לפנות
'אבידה מדעת היא 'אלא 'באשפה שאינה
עשויה לפנות ונמלך עליה לפנותה בשלמא
לרב פפא היינו דקתני שכן דרך אשפה
לפנות אלא לרב זביד מאי שכן דרך אשפה
לפנות שכן דרך אשפה לפנות לה כלים
קמניס:

תלמיד יקר ונבון!

ציטוט מהמשנה צבע בתכלת, קושיא צבע באדום, תירוץ צבע בירוק.

מסכת בבא מציעא כו.

ואם היה משכירו לאחרים אפי' בתוך הבית הרי אלו שלו:

_____ ואמאי: _____ ניזיל בתר בתרא: _____

_____ מו לא תנן: _____ מעות שנמצאו לפני סוחר

_____ בהמה: _____ לעולם

_____ מעשר: _____

_____ בהר הבית: _____ חולין:

_____ ובירושלים: _____

_____ בשאר ימות השנה חולין: _____

_____ ובשעת הרגל: _____ הכל

_____ מעשר: _____

_____ ואמר ר' שמעיה בר זעירא: _____ מזאי

_____ טעמא: _____ הואיל ושוקן

_____ ירושלים עשוין להתכבד בכל יום: _____

_____ קמאי _____ אלמא אמרינן: _____ קמאי

_____ קמאי אלו: _____

_____ והני: _____ אחריני נינהו:

_____ הכי נמי: _____

_____ קמא קמא אלו: _____

_____ והני דבתרא נינהו: _____

_____ אמר ריש לקיש משום בר קפרא: _____

כגון שעשאו פונדק לשלשה ישראל:

האם לא למדנו במשנה	ומדוע הרי אלו של המוצא	אדם שמצא מעות בהר הבית
ואם מצא את הכסף ברחובות ירושלים	ואם מצא את הכסף בזמן הרגל	שואלת הגמרא
תמיד מחשיבים הכסף הזה ככסף של מעשר שני, בין בימות השנה ובין בזמן הרגל. משום שרוב הכספים שהיו מגיעים לשוק הבהמות היה כספי מעשר שני.	נלך אחר האחרון, שנחזיר את האבידה לשוכר האחרון שגר בדירה הזאת שמסתבר שממנו נפלה האבידה.	לעולם מחשיבים את הכסף לחולין, מפני שרוב השנה רוב הכסף בירושלים חולין, ורק בחגים רוב הכסף מעשר, והולכים אחרי רוב השנה.
הראשונים הלכו, כלומר המעות מימות השנה כבר אינם נמצאים כאן	ומביאה הגמרא ראייה שהולכים אחר האחרון	אדם שמצא מעות בירושלים באזור של השוק שמוכרים שם בהמות.
הכסף נחשב למעשר משום שרוב הכספים שנמצאים בירושלים בזמן הרגל הם כספי מעשר משום שכל עם ישראל עולה לרגל וקונה בהמות לשלמים בכספי מעשר שני.	אם מצא את הכסף בשאר ימות השנה הוא חולין משום שרוב הכספים שנמצאים בירושלים הם של חולין ולא של מעשר.	משום שבכל יום היו מנקים את רחובות ירושלים לכן כסף שנמצא בזמן הרגל ברור שלא אבד אלא ברגל, ובזמן הרגל תולים שהכסף הוא מעשר שני.
וביאר ר' שמעיה בר זעירא.	מה הטעם שמחלקים בין זמן הרגל לשאר ימות השנה	אחרים הם, כלומר שהם הגיעו רק היום בזמן הרגל ומסתבר שהם מעות מעשר שני.
והמעות האלו שמיצאנו	גם כאן במשנתינו נאמר	נלמד מכאן שאומרים
השוכרים הראשונים הלכו ולפני שהלכו לקחו את חפציהם	והאבידה הזאת שייכת לשוכר האחרון. ומדוע אומרת המשנה שהרי אלו שלו	מדובר במקרה שבעל הבית עשה מביתו מקום לינה לשלשה יהודים, ולכן המאבד מתיאש.
מבאר ריש לקיש בשם בר קפרא		

די זייג

דמען

דנאמיר'א מקטעה

מסקלא מיונד'ר ג' דמען

למאס נאמ'א מבר'א

דנאמיר'א מקטעה

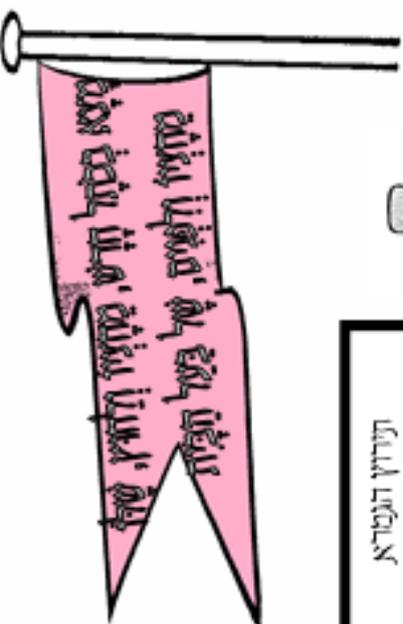
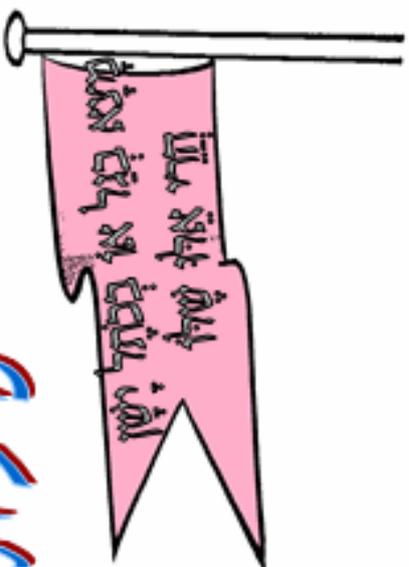
דנאמיר'א מקטעה

תיריץ דנאמיר'א

תיריץ דנאמיר'א

אם היה משכירו לאחרים אפילו מצא בתוך
הבית הרי אלו שלו

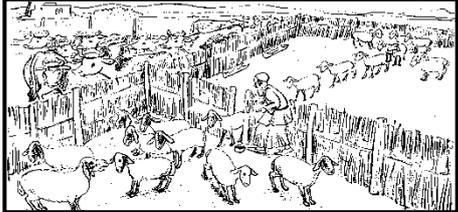

קושיית הנמרא

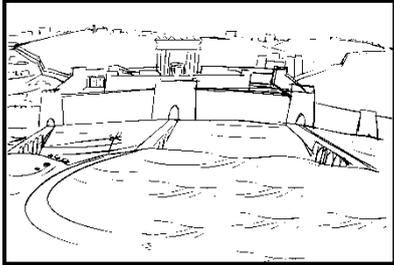
הזכחה לקושייא

מעוֹת שֶנְמִצָּאוּ

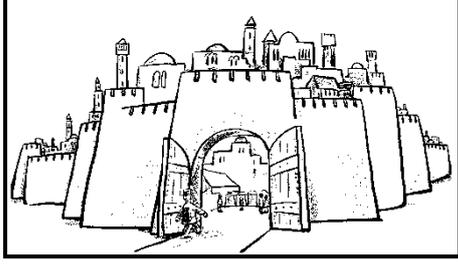
הדין _____
מדוע _____

הדין _____
מדוע _____

הדין _____
מדוע _____

מאיזה הלכה הביאו הזכחה _____
מה הדין שאמור להיות לפי הקושייה _____

תירוץ א'

דף כו 2

קושיית הגמרא

תירוץ רבה בר אבון

תירוץ ב'

איבעיא להו

למאי נפקא מינה

אם אומרים מדרבנן

אם אומרים מדאורייתא

ת"ש א'

מה כתוב במשנה?
מה ניסו לפשוט?
איך נדחה?

תלמיד יקר חשוב ונבון – השלם את המילים החסרות

מאי _____ כל אלו אמר _____ בכלל _____
אבדת אחיך אמר רבא _____ לי _____ רחמנא
שור _____ שה _____ ושמלה _____ דאי כתב
_____ שמלה _____ אמינא ה"מ _____ דגופה
וסימנין דגופה _____ חמור בעדים דאוכף וסימנין
דאוכף אימא לא מהדרינן ליה _____ רחמנא חמור
_____ חמור בסימני _____ שור ושה _____
רחמנא ל"ל שור דאפילו לגיזת זנבו ושה לגיזותיו
ולכתוב רחמנא _____ דאפילו _____ זנבו וכ"ש
שה _____ אלא אמר רבא _____ דבור לרבי
_____ ושה דאבידה _____ הכל קשיא ואימא
לגללים הוא _____ גללים אפקורי מפקר להו ודילמא
לסימנין הוא _____ דאיבעיא לן סימנין
_____ או דרבנן כתב רחמנא _____ דאפילו
בסימנין מהדרינן _____ דאורייתא אמרי
_____ להו תנא לסימנין גבי _____ דקתני
_____ שמלה _____ שיש בה סימנין _____ לה
_____ תובעין חייב _____ אף כל דבר שיש בו _____
ויש לו _____ חייב _____ ש"מ דשה לאו
_____ הוא דאתא:

א) מוצא שלושה שמרות:

יהויר ל _____
המעם לפי המסקנא _____

אני יוסף בר"מ
אויתי 200 שקל
אמשה אוי

אני צביקה
צוזוביץ אויתי
200 שקל אמשה
אוי

אני תיים
פיירסטין אויתי
200 שקל אמשה
אוי

ב) מוצא שלושה שמרות:

יהויר ל _____
המעם לפי המסקנא _____

אני יוסף
זוננפלד אויתי
200 שקל מזוז
כהן

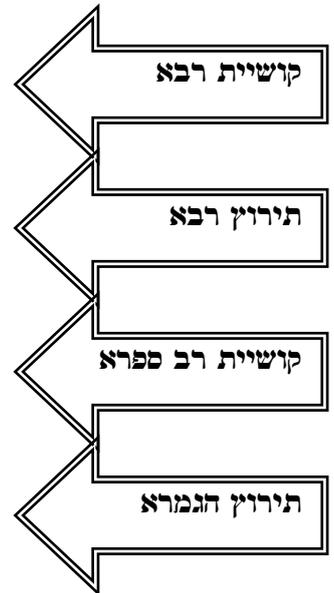
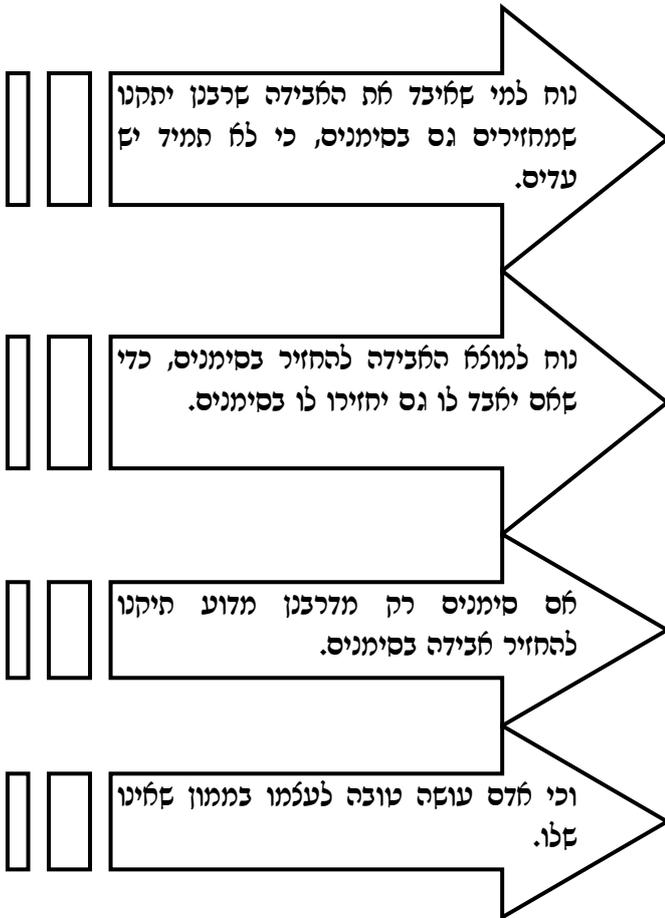
אני יוסף
זוננפלד אויתי
200 שקל מצבי
הצדיק

אני יוסף
זוננפלד אויתי
200 שקל
מאפרים טובים

לשון הגמרא

לימא כתנאי: אין מעידין על השומא, ואלעזר בן מהבאי אומר: מעידין על השומא. מאי לאו בהא קמיפלגי: דתנא קמא סבר: סימנין דרבנן, ואלעזר בן מהבאי סבר: סימנין דאורייתא. אמר רבא: דכולי עלמא סימנין דאורייתא, והכא – בשומא מצויה בבן גילו קמיפלגי. מר סבר: שומא מצויה בבן גילו, ומר סבר: שומא אינה מצויה בבן גילו. איבעית אימא: דכולי עלמא שומא אינה מצויה בבן גילו, והכא – בסימנין העשוין להשתנות לאחר מיתה קמיפלגי. מר סבר: סימנין עשוים להשתנות לאחר מיתה, ומר סבר: סימנין אין עשוים להשתנות לאחר מיתה. איבעית אימא: דכולי עלמא שומא אינה עשויה להשתנות לאחר מיתה. וסימנין דרבנן, והכא בשומא סימן מובהק הוא קמיפלגי; מר סבר: שומא סימן מובהק הוא, ומר סבר: שומא לאו סימן מובהק הוא.

דעת רבי אלעזר בן מהבאי מעידים על השומא		דעת תנא קמא אין מעידים על השומא		
ביאור:		ביאור:		
סובר:		סובר:		קושיית הגמרא
לכולי עלמא:		לכולי עלמא:		ביאור של רבא
ונחלקו:		ונחלקו:		
סובר:		סובר:		איבעיא אימא א'
לכולי עלמא:		לכולי עלמא:		
סובר:		סובר:		איבעיא אימא ב'
לכולי עלמא:		לכולי עלמא:		

חלוקת השותפות בין רב ספרא ואיסור

איסור ורב ספרא היו _____ רב ספרא
החליט ל _____

ומה הוא עשה? _____

הוא הלך לפני רבה והוא אמר לו שכדי שהחלוקה תהיה
צודקת עליו לעשות אחד מתוך השלושה:

1. _____

2. _____

3. _____

רבה הביא ראיה לדבריו:

כתוב במשנה _____

רב ספרא דחה ראיתו _____

רב ספרא מביא ראיה לדבריו _____

אב"י דוחה את הראיה _____

כיבוד אב ואם

אבא אומר

אבא אומר

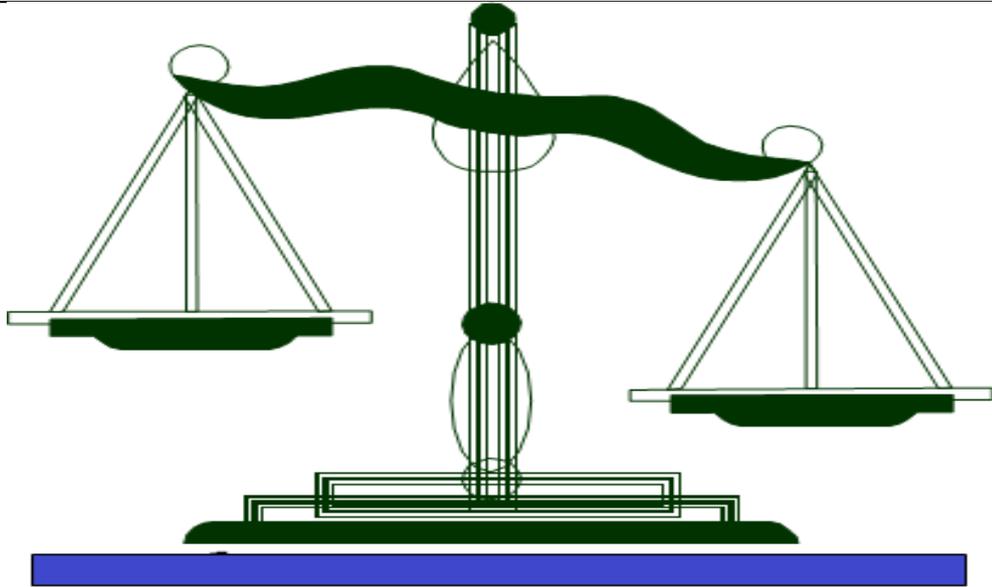
האם הילד צריך
לשמוע בקולו
של אביו?

מקור

כי התורה כתבה

מזה לומדים

קושיית הגמרא

מי בעד הזוכה? ומדוע?

תירוץ הגמרא

בכיבוד ה' כתוב

בכיבוד אב ואם כתוב

הייתי חושב

שאלות ותשובות על החומר הלימודי דפים – לב ע"ב – לג ע"א

ראיה א'

א. מה כתוב בסיפא?

ר' יוסי הגלילי אומר- אם היה עליו יתר על משאו אין זקוק לו

ב. מה הראיה?

הראיה- מזה שת"ק (ר"ש וחכמים) חולקים וסוברים שבכל משאוי שהוא, מחויבים לפרוק- וזה יתכן רק אם צער בעלי חיים הוא דאורייתא.

ג. איך הגמרא דוחה?

יתכן שגם לת"ק צער בעלי חיים לאו דאורייתא, והם נחלקו עם ריה"ג אם דורשים את הפסוק: "תחת משאו" משאוי שיכול לעמוד בו, לריה"ג דורשים- לת"ק לא דורשים ואין ראיה שצער בעלי חיים דאורייתא.

ראיה ב'

ד. מה כתוב ברישא?

הלך וישב לו, ואמר לו, הואיל ועליך מצוה לפרוק וכו'.

ה. מה הראיה?

נאמר במשנה – שחייב הפריקה הוא בתנאי שהבעלים עוזר בעצמו לפרוק ולא יושב בצד, שנא' 'עמו' ולכאו' אי צער בעלי חיים דאורייתא מה לי אם הבעלים עוזר או לא- סוף כל סוף הבהמה סובלת? ומזה ראיה שהוא דרבנן.

ו. איך הגמרא דוחה?

זה ודאי שגם כשהבעלים לא עוזר בעצמו יש חייב לפרוק- מדין צער בעלי חיים, אך מותר לו לדרוש שכר ע"כ, ויתכן שצער בעלי חיים דאורייתא.

ראיה ג'

ז. מה כתוב בברייתא?

בהמת עכו"ם מטפל בה כבהמת ישראל.

ח. מה הראיה?

מזה שהתורה מחייבת לעזור גם לבהמה שהיא בבעלות גוי- משמע שצער בעלי חיים הוא מדאורייתא, כי לגוי לא צריך לעזור- והציווי הוא לעזור לבעל החיים עצמו שהוא במצוקה כרגע.

ט. איך הגמרא דוחה?

באמת צער בעלי חיים לא דאורייתא, ומה שחייבו לעזור- הוא משום "איבה"- שהגוי לא ישנא את עם ישראל.

ראיה ד'

מה כתוב בברייתא?

אם היתה טעונה "יין אסור" אין זקוק לה

איך הראיה?

מדובר שבעל חי נושא על גביו- יין נסך (אסור) והברייתא מלמדת אותנו שאין צריך לעזור לפרוק את המשא ולכאורה אם צער בעלי חיים זה דאורייתא מדוע לא לעזור לפרוק, וכי הבהמה יודעת מה יש על גבה? ! יש לה צער ומצוה לעזור לה, אלא מכאן שצער בעלי חיים לאו דאורייתא

איך דוחה הגמרא?

אכן לפרוק חייבים, ומה שכתוב "אין זקוק לה" מדובר לגבי טעינה ששם לא שייך צער בעלי חיים.

ראיה ה'

י. מה כתוב בברייתא?

בהמת עכו"ם ומשאוי ישראל

איך ניסו להביא ראיה?

נאמר בפסוק כי תראה חמור שונאך רובץ תחת משאו "וחדלת" מעזב לו וכו', למדה הברייתא שהפסוק מדבר על בהמה של גוי- וע"ז אומר הפסוק "וחדלת" דהיינו שאינך צריך לעזור לו, ואתה יכול לחדול מלעזור לו, ואי צער בעלי חיים דאורייתא מדוע אפשר לחדול מלעזור?

יא. איך דחו?

באמת צער בעלי חיים דאורייתא, אלא הברייתא מדברת "בטעינה" שאין צער בעלי חיים ולכן אי"צ לעזור, ולמסקנת הגמ'- הברייתא עוסקת בפריקה- ששם נאמר הפסוק "וחדלת" ומה שנאמר שבבהמת גוי אין חיוב פריקה אף שיש צער בעלי חיים, מעמידה הגמ' שזה הולך בשיטת ר' יוסי הגלילי שסובר שצער בעלי חיים לאו דאורייתא.

ראיה ו'

יב. מה כתוב בברייתא?

אוהב לפרוק, ושונא לטעון מצוה בשונא

יג. איך ניסו להביא ראיה?

מדובר במקרה בו אדם רואה בו זמנית שני חמורים רובצים, האחד של אוהבו וצריך לעזור לו לפרוק, והשני של שונאו וצריך לעזור לו לטעון הדין הוא שמצוה בשונא- כלומר -על אף שתמיד פריקה קודמת לטעינה משום שבפריקה יש צער בעלי חיים ובטעינה לא. בכ"ז- במקרה הנ"ל צריך להקדים את הטעינה משום שמדובר בשונא- וכך הוא יכוף את יצרו ולכאורה אם צער בעלי חיים דאורייתא- הרי צריך שפריקה יהיה קודם (ולהתעלם מכפיית היצר)- ומכאן שצער בעלי חיים לאו דאורייתא.

יד. איך דחו?

באמת צער בעלי חיים דאורייתא ובכ"ז לכופף את היצר חשוב יותר מאיסור צער בע"ח ולכן צריך להקדים את הטעינה של השונא- לפריקה של האוהב.

ראיה ז'

טו. מה כתוב בברייתא?

שונא שאמרו, שונא ישראל ולא שונא עכו"ם

טז. איך ניסו להביא ראיה?

בתורה נאמר "כי תראה חמור "שונאך" רובץ וכו' יש ציווי לעזור לשונא לפרוק מעל החמור- ובאה הברייתא ומלמדת שרק לשונא "ישראל" צריך לעזור, ולא לשונא "גוי", ולכאורה- אם צער בעלי חיים זה מדאורייתא מדוע אין צורך לעזור לשונא גוי- הרי העזרה היא לבהמה (לא לבעלים)? ומכאן שצער בעלי חיים לאו דאורייתא.

יז. איך דחו?

מה שאמרה הברייתא שצריך לעזור רק לשונא ישראל, ולא לשונא גוי, לא מדובר בשונא של הפסוק, ששם הנושא הוא "פריקה", שבזה ודאי אין הבדל בין יהודי לגוי כי צער בעלי חיים היא מדאורייתא, אלא זה אמור על השונא האמור בברייתא הקודמת "אוהב לפרוק ושונא לטעון" שהנושא הוא "טעינה" שאין בזה צער בעלי חיים, ובמקרה כזה, העזרה היא ליהודי ולא לגוי.

ראיה ח'

יח. מה כתוב בברייתא?

תחת משאו משאוי שיכול לעמוד בו. רובץ ולא רבצן, רובץ ולא עומד, תחת משאו ולא מפורק.

יט. איך ניפו להביא ראיה?

הברייתא מלמדת שכל חיוב הפריקה של התורה הוא רק בחמור שרובץ חד פעמי (שנא' חמור שונאך "רובץ") ולא חמור שמטבעו הוא רבצן- (קבוע) -וכן רובץ על הקרקע ולא עומד במקום ומשאו על גבו. -וכן אם המשא – כבר מפורק ולא על גב החמור. -וכן אם המשא יותר מיכולת החמור לסבול. בכל המקרים הנ"ל אין חיוב לעזור לפרוק מהחמור, ולכאור' אם צער בעלי חיים הוא מדאורי' מה איכפת ליה אם החמור רבצן (קבוע) או ח"פ? ! מה אם החמור עומד או רובץ סוף סוף החמור סובל וזה צער בעלי חיים וצריך לעזור לו לפרוק? ומכאן שצער בעלי חיים לא מהתורה!

כ. איך דחו?

מדרבנן באמת יתכן שצער בעלי חיים הוא מהתורה, וברייתא זו הולכת לשיטתו של ריה"ג שאומר שצער בעלי חיים הוא מדרבנן.

הראיה מהמשנה שצער בעלי חיים מן התורה

כתוב
בסיפא

מזה
מדויקים
שרעת ת"ק

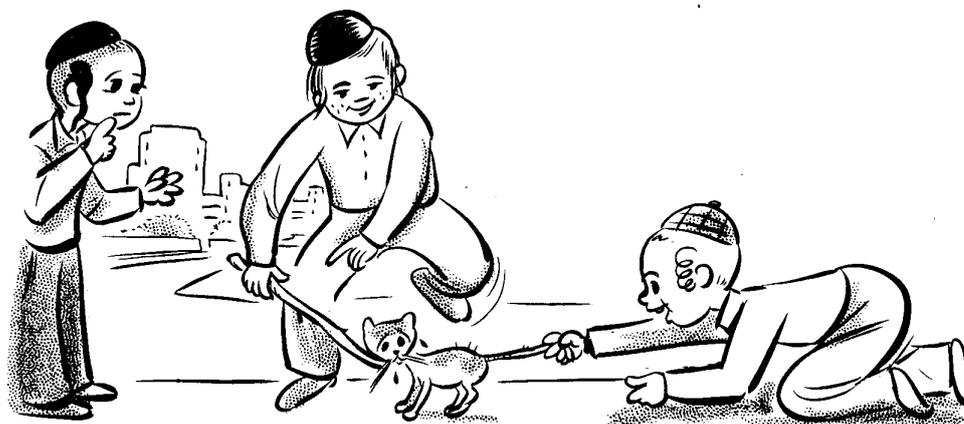
ומזה
מדויק

הדחיה:

הראיה מהמשנה שצער בעלי חיים אינה מן התורה

כתוב
ברישא

הדיוק

הרחיב:

ת"ש יא'

כתוב בנרייתא

אם צנע"ה מה"ת:

הדחיה:

אם צנע"ה לא מה"ת:

ראיה לדחיה:

דחיית הראיה:

במשנה

מִצָּאָה בְּרֶפֶת, אֵינֹ
חַיֵּב בָּהּ

אָמַר רַבֵּא רִפֵּת שְׂאֵמְרוּ אֵינָה מֵתֵעָה וְאֵינָה מִשְׁמֶרֶת

וההוכחה (השלם את דברי הגמרא)	הפירוש	
מדקתני...		אינה מתעה
מדאיצטריך...		ואינה משמרת

מהיכן הוכיחו בגמרא שלא יתכן שהגמרא איירי במידי שהוא גם משתמר?

וּלְא	רַבֵּץ
וּלְא	
וּלְא	תַּזְזֵת
וּלְא	מִשְׁאֵל
וּלְא	

הדיוק מהלכה _____ אֵיךְ _____

דחיה _____

נסיון להביא ראיה _____

מבואר בסיפא _____

אפשרות א' _____ דחיה _____

אלא על כרחך _____

ומזה מדויק _____

_____ דחיה _____

הטעם	הדין	המיקרה
		רובין תחת משאו
		רבצין תחת משאו
		עומד תחת משאו
		רובין ליד משאו (מפורק)
		רובין תחת משאו שלא יכול לעמוד בו

באר את המילים ומתח קו לשלב שבו נאמר

ואני אמרת _____

מה לי רובץ _____

ומה לי רבץ _____

הא מני _____

הכי נמי מסתברא _____

מאן שמעת ליה _____

דאית ליה האי סברא _____

ומי מצית מוקמת ליה _____

והא קתני סיפא _____

אילמא לא מפורק כלל _____

הא כתיב _____

שלב הגמרא

- ברייתא
- קושיא על רבא
- דחיה
- ראיה לדחיה
- קושיא על הדחיה
- תירוץ

ביאור המשנה

תלמי? חכם – הסבר את המשנה!

_____ אבדתו ואבדת אביו – מה הפירוש?

_____ " אבדתו קודמת " למה?

_____ אבדתו ואבדת רבו " – מה הפירוש?

_____ שלו קודמת – למי?

_____ " אבדת אביו ואבדת רבו " – מה הפירוש?

_____ " של רבו קודמת " – למי?

שְׂאֵבֵי הַבְּיָאוֹ לְעוֹלָם הַזֶּה, וְרֵבּוֹ שְׂלֵמָדוֹ חֲכָמָה מִבְּיָאוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא – וּלְכֵן מַה?

_____ ואם אביו חכם, של אביו קודמת למי?

_____ הֲיָה אָבִיו וְרֵבּוֹ נוֹשָׂאִין מִשְׂאֵי – וּמַה קָרָה?

הסבר את הגמרא

קבעי מיניה רב חסדא מרב הונא – מה? _____

תלמיד וצריך לו רבו מאי – מה מאי? _____

אמר ליה – מי אמר למי? _____

חסדא חסדא לא צריכנא לך – למי _____

את צריכת לי – את מי? _____

עד ארבעין שנין איקפדי אהדדי – מי הקפיד על מי? _____

ולא עיילי לגבי הדדי – מי למי? _____

יתיב רב חסדא ארבעין תעניתא משום דחלש דעתיה דרב הונא – ולכן? _____

יתיב רב הונא ארבעין תעניתא משום דחשדיה לרב חסדא – ולכן? _____